

TEMESVÁRI ÜGYVÉDI IRODA

Dr. Temesvári Zoltán

ügyvéd

EU szakjogász

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/2461-4/2023

Erkezett:

2024 FEBR 20.

Erkezés módja

POSTÁN

☒

@

EGYÉB:

Példány:

Melléklet:

Kezelőiroda:

1

0

1

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Dr. Bitskey Botond főtitkár részére

Budapest

Szeged, 2024. február 19.

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2461-3/2023.

Tárgy: Hiánypótlás

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott TEMESVÁRI ÜGYVÉDI IRODA (Dr. Temesvári Zoltán ügyvéd,

indítványozó meghatalmazással

igazolt jogi képviselője a T. Alkotmánybíróság IV/2461-3/2023. ügyszámon megküldött, a 2023. november 17. napján beterveztett alkotmányjogi panasz indítványunk kapcsán kiadott felhívására hivatkozással jelen beadványunkkal a

hiánypótlást

az alábbi szerint terjesztjük a T. Alkotmánybíróság elé:

[1] A T. Alkotmánybíróság a fenti számon megküldött felhívásában tájékoztatást adott arról, miszerint a beterveztett alkotmányjogi panasz indítványunk hiányos, mert nem tartalmaz kellően részletes alapjogi érveléssel is ellátott indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. A T. Alkotmánybíróság szerint az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel.

A fentiek alapján jelen beadványunkban a megjelölt hiányosságot orvosolni kívánjuk és indítványunk indokait a T. Alkotmánybíróság felhívásában foglaltak alapján az alapjogi érvelés körében - a hivatkozott (sérrelmezett) bírói döntések és az alapjog (az Alaptörvény megjelölt rendelkezései) sérelme közötti logikai kapcsolat kifejtésével - az alábbiak szerint pontosítjuk, illetve egészítjük ki:

[2] Kijelentjük, hogy a benyújtott alkotmányjogi panaszunkban foglalt nyilatkozatainkat fenntartjuk, a sérelmezett döntések megsemmisítése kapcsán előterjesztett kérelmünket az Alaptörvény megsértett rendelkezései tekintetében – *a jelen hiánypótlásban írt alapjogi érveléssel is összefüggésben* – az alábbiak szerint pontosítjuk:

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.V.20.759/2023/2. számú végzésének, a Fővárosi Törvényszék 44.Pf.630.458/2023/6. számú ítéletének és a Budai Központi Kerületi Bíróság 19.P.20.806/2022/11. számú ítéletének alaptörvényellenességét és semmisítse meg azokat az Abtv. 43.§-nak megfelelően, mivel sértik az Alaptörvény R) cikk (2), T) cikk (1), XXII. cikk (1), XXVIII. cikk (1), (7) bekezdéseit, illetve 28. cikkét.

Az alapjogi érvelés körében a panaszbeadványunk 7. pontjában részleteztük a befogadási feltételek fennállását, míg a 8. és 9. pontban a sérelmezett Kúriai, valamint első- és másodfokú bírósági döntések alaptörvény ellenességének indokait fejtettük ki, amely indokolás kiegészítéseként az alábbi további hivatkozásokat adjuk elő:

[2.1.] A Kúria Pfv.V.20.759/2023/2. számú végzésével kapcsolatban előadtuk, hogy a Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét azzal az indokkal utasította vissza és mondta ki, hogy az érdemben nem bírálható el, hogy a per a Pp. 7.§ (1) bekezdés 18. pontja szerinti vagyoni per, amelyben - ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben és a fél ilyen esetben nem terjeszt elő felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet - a Pp. 408.§ (2) bek. alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

A vagyoni per fogalma kapcsán a panaszbeadványunkban írt hivatkozásainkat fenntartjuk, azt a jelen hiánypótlásban nem ismételjük meg, sokkal inkább a sérelmezett kúriai határozat és az alapjog sérelme közötti logikai kapcsolatot kívánjuk levezetni.

Az Alaptörvény 25. cikke szerint a Kúria Magyarország legfőbb bírósági szerve. A Kúria elbírálja - törvényben meghatározott ügyekben - a törvényszék, továbbá az ítéltábla határozata ellen előterjesztett jogorvoslatot, elbírálja a felülvizsgálati kérelmet. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. szerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.” Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés szerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.” Alaptörvény XXII. cikk (1) bek. „(1) Az állam jogi védelemben részesíti az otthont. Magyarország törekszik arra, hogy az emberhez méltó lakhatás feltételeit és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférést mindenki számára biztosítsa.”

A Kúria hivatkozott végzése nyomán azon okból sérült az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz [XXVIII. cikk (1) bek.], valamint a jogorvoslathoz [XXVIII. cikk (7) bek.] való joga, miután a Kúria a Pp.7.§ (1) bekezdés 18. pontjával ellentétesen – *vagyis tévesen, egyben az Alaptörvény 28. cikkébe ütközően* - minősítette az alapul fekvő pert vagyoni pernek, a Kúria ennek okán a tisztességes bírósági eljárás és a jogorvoslathoz való jog megsértésével mondta ki, hogy felülvizsgálatnak nincs helye, ezen téves döntésével azonban megfosztotta az indítványozót a tisztességes bírósági eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alapjogától [XXVIII. cikk (1) bek. és (7) bek.], a téves döntés további jogkövetkezménye pedig az is, hogy mindezek hiányában végeredményben az indítványozó lakhatáshoz való alapjoga is sérelmet szenved [XXII. cikk (1) bek.].

Az Alaptörvény sérelmét álláspontunk szerint tehát az okozza, hogy mivel a Kúria tévesen ítélte meg úgy, hogy az indítványozóval szemben folyt peres eljárás a Pp. 7.§ (1) bekezdés 18. pontja szerinti vagyoni per, így a beterjesztett felülvizsgálati kérelem alapján nem folytatta le a felülvizsgálati eljárást, ezen okból pedig az indítványozó – *mint a felülvizsgálati kérelmet*

előterjesztő fél – felülvizsgálati kérelme nem került elbírálásra. Figyelemmel azonban arra, hogy a felülvizsgálat iránti kérelmet megelőző peres eljárás, illetve jogerős ítélet kapcsán az indítványozó által felhozott jogszabálysértések megalapozottságának eldöntése további (rendkívüli) jogorvoslat útján csak a Kúria részéről történő felülvizsgálat keretében lehetséges, a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának hiánya – *amely a Kúria téves jogértelmezéséből, így jogszabályt, egyben az Alaptörvényt is sértő döntéséből ered* – az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz és jogorvoslathoz való alapjogát sérti, amely végeredményben pedig a lakhatáshoz való alapjog sérelmét is okozza.

A fent hivatkozott alapjogok sérelme tehát a Kúria részéről a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának jogszabálysértő visszautasításában ölt testet, az alapjog sérelme azáltal valósult meg, hogy bár az indítványozó az őt jogszabály alapján megillető jogorvoslati jogával határidőben élt, az eljárást a Kúria a jogszabályt – *egyben Alaptörvényt is* - sértő (28. cikk) jogértelmezése okán nem folytatta le. A jogorvoslat lehetőségétől és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogától megfosztott indítványozónak a jogerős ítélettel szemben felhozott kifogásai, érvei és bizonyítékai ekként a felülvizsgálat iránti kérelem elbírálására kizárólagos hatáskörrel rendelkező Kúria részéről a vonatkozó eljárási jogszabályok keretei között érdemi vizsgálat tárgyává nem lettek téve, így a rendkívüli jogorvoslati út igénybevételének lehetőségétől, így a tisztességes bírósági eljárástól az indítványozót elzárták, melynek következménye, hogy az indítványozónak az Alaptörvény XXII. cikkében rögzített lakhatáshoz való alapjoga is sérül, miután a per tárgya lakáskiürítés.

Fontos kiemelni azt is, hogy az Alaptörvény a Kúria hatáskörébe sorolja a különböző eljárási jogszabálysértések felülvizsgálatának jogát, amely a Kúria sérelmezett döntése következtében ugyancsak elmaradt, ennek nyomán pedig az indítványozónak ugyancsak sérült a jogorvoslathoz, illetve a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapjoga, ezen keresztül pedig a lakhatáshoz fűződő alapjoga is.

A Kúria sérelmezett döntésével összefüggésben az alkotmányjogi panaszunk indokolásának jelen pontban írt kiegészítésén túl a panasz indítványunk 7.) és 8.) pontjában írt egyéb érvelésünket, illetve indokainkat változatlanul fenntartjuk, azt a jelen beadványban külön megismételni nem kívánjuk.

[2.2.] A Fővárosi Törvényszék 44.Pf.630.458/2023/6. számú ítélete és a Budai Központi Kerületi Bíróság 19.P.20.806/2022/11. számú ítélete kapcsán a panaszbeadvány 7., illetve 9. pontjában kifejtett indokok alapján hivatkoztunk az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogának, illetve az Alaptörvény XII. cikk (1) bek. szerinti lakhatáshoz való jogának megsértésére.

A támadott ítéletek álláspontunk szerint tehát felvetnek mind a bírói döntést érdemben befolyásoló alkotmányellenességet, mind az üggyel összefüggésben felvetődő alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.

Az alapul fekvő perben az indítványozó mint alperes már az elsőfokú eljárásban beterjesztett ellenkérelmében hivatkozott az Alaptörvény XXII. cikkének megsértésére, arra, hogy a felperes érvénytelen felmondása okán a lakhatáshoz való alapjoga sérül, erre hivatkozva indítványozta az érvelését alátámasztó körülmények külön vizsgálatát, valamint terjesztett elő bizonyítási indítványt. Az eljáró bíróságnak ekként az ügy alapjogi vonatkozásait is figyelembe véve kellett volna eljárni, vizsgálni kellett volna a felmondás érvénytelenségét megalapozó, az alperes által feltárt körülményeket, azok értékelése nélkül nem lehetett volna döntenie a felmondás jogkövetkezményéről. Ezen jogkövetkezmény ugyanis a lakásbérleti szerződés megszűnése, ami egyben az indítványozó lakhatáshoz fűződő alapjogának megszűnését is jelenti.

A sérelmezett ítéleteknek az alaptörvény megjelölt rendelkezéseibe való ütközése abból fakad, hogy az indítványozó már a rendes bírósági eljárás során felvetette az ügy alapjogi vonatkozásait, ekként az eljáró bíróságoknak az ügy alapjogi aspektusainak feltárásával külön foglalkozni kellett volna, az eljáró bíróságok azonban ezt mellőzték, nem foglalkoztak a felhívott alapjogi

sérelemmel, az ítéletük indokolása körében az alapjogi érvelésre sem tértek ki, az alapjogi aspektus figyelmen kívül hagyása pedig eljárási hibákhoz vezetett, amely jogszabálysértő ítéletek végeredményben alapjogot is sértenek.

Az indítványozónak ugyanis a lakhatáshoz való alapjoga sérült olyan bírói döntés(ek) által, mely(ek) azon okból téves(ek), hogy az alperes által felhozott körülményeket a bíróságok külön nem vizsgálták, az indítványozott bizonyítást nem folytatták le, holott a bérleti jogviszony kapcsán megvalósult szerződésszegő magatartás megítéléséhez ez elengedhetetlen lett volna, figyelemmel arra is, hogy a magatartáshoz fűzött súlyos jogkövetkezmény hiányos bizonyítás folytán bekövetkező hibás megítélés súlyos, az indítványozó lakhatása elvesztésének a jogkövetkezményével jár.

Az indítványozó a másodfokú bírósághoz benyújtott fellebbezésében is hivatkozott az elsőfokú bíróság ezen eljárási szabálysértéseire, azonban a Törvényszék ugyancsak mellőzte az alperes által kért és korábban (az előzményperben) maga a Törvényszék által adott iránymutatás szerinti hivatkozások vizsgálatát, holott azokat az alapjog megsértésére való hivatkozás okán különösen vizsgálni kellett volna.

Ennek hiányában a bíróságok ugyanis az előttük fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettsége ellenére hiányosan jártak el, így a döntésük sérti az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, illetve az Alaptörvény XII. cikk (1) bek. szerinti lakhatáshoz való jogát. Mivel a fentiek okán a Fővárosi Törvényszék 44.Pf.630.458/2023/6. számú ítélete és a Budai Központi Kerületi Bíróság 19.P.20.806/2022/11. számú ítélete nem áll összhangban az Alaptörvény rendelkezéseivel, ezen okból a sérelmezett ítéletek alaptörvény-ellenesek.

A Fővárosi Törvényszék és a Budai Központi Kerületi Bíróság sérelmezett döntéseivel összefüggésben az alkotmányjogi panaszunk indokolásának jelen pontban írt kiegészítésen túl a panasz indítványunk 7.) és 9.) pontjában írt egyéb érvelésünket, illetve indokainkat változatlanul fenntartjuk, azt a jelen beadványban külön megismételni nem kívánjuk.

[3] A T. Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont alapozzák meg, az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kértük a T. Alkotmánybíróság eljárását. A T. Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] beadványainkban megjelöltük és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseire [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont] is hivatkoztunk. Az indítvány benyújtását a panaszbeadványunkban is indokoltuk, amely indokolást, érvelést a T. Alkotmánybíróság felhívása alapján a jelen beadványunkban pontosítottunk, illetve egészítettünk ki [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Kifejezett kérelmünket a bírói döntés(ek) megsemmisítésére nézve az Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont szerint ugyancsak tartalmazza a beadványunk.

Kérjük, hogy mindezek alapján a panaszbeadványunkat befogadni és az annak elbírálására irányuló eljárást lefolytatni szíveskedjenek.

kmf.

Tisztelettel:

indítványozó

képv.: Dr. Temesvári Zoltán ügyvéd